

Farský list č. 12/2020 Farnosť Petrovice

Povzbudenie vášho kňaza

Väčšina z nás si uchováame rodinné a sviatočné tradície. No kdesi v hĺbke našej duše cítime, že ak sa má udiat niečo dôležité je potrebné sa na to pripraviť. Taký je aj Advent do ktorého sme v nedelu vstúpili. Pri oltári je adventný veniec v ňom sú uložené štyri sviece. Každý rok nám Boh dáva štyri týždne, aby nám pomohol liturgický sa pripraviť na Ježišov vianočný príchod. Starozákonný izraelský ľud sa na to pripravoval 2000 rokov. Z úst starozákonných prorokov odznievali predpovede, kde sa má narodiť Vykupiteľ, čo bude robiť, akou smrťou zomrie a ako porazí smrť i zlého ducha. Aj my sa vydajme na duchovnú prípravu. Pomôcť nám môžu k tomu adventné čítania starozákonných prorokov, oboznámenie sa s osobou Jána Krstiteľa, Panny Márie a sv. Jozefa. Postupne budeme lepšie spoznávať osobu Ježiša a viac si budeme uvedomovať čím je pre nás jeho život a prečo sa oplatí prijať ho a nasledovať. Jeho duch nám lepšie pomôže vniknúť do tajomstva jeho narodenia a dá nám silu prijať ho v celej jeho kráse a dôstojnosti.

*****

Odporúčanie pápeža Františka počas Adventu

Osvojme si typické adventné zvolanie: „Príď, Pane Ježišu“ (Zjv 22,20). Týmto vzývaním sa končí Apokalypsa: „Príď, Pane Ježišu!“ Môžeme ho povedať na začiatku každého dňa a často ho opakovať, pred stretnutiami, štúdiom, prácou, pred vážnymi rozhodnutiami, ktoré nám treba

urobiť, v dôležitých chvíľach i v skúškach: Príď, Pane Ježišu. Kratučká modlitba, ale vychádza zo srdca. Vyslovme ju v tomto čase Adventu, opakujme ju:

Príď, Pane Ježišu..

Téma na december :

Svätý František a prvé jasličky

Minulý rok som na polnočnej svätej omši držala v rukách svojho dvojmesačného vnúčka, zababušeného vo sviatočnom svetříku, ktorý bol menšou verziou toho, ktorý mal oblečený jeho dvojročný braček. Maličký pokojne spinkal napriek radostným tónom vychádzajúcim z pišťalového organa, ktoré naplňali celú katedrálu. Ako som tak naňho hľadela, premýšľala som: „Nie je to úžasné? Presne takto k nám prišiel Boh – ako bezmocné dieťa, nevnímajúce svoje okolie a úplne závislé od Márie a Jozefa. Tak veľmi nás Boh miluje!“

O Ježišovom vtelení môžeme premýšľať v abstraktných pojmoch – že Boh poslal svojho Syna, aby sa stal človekom a prebýval medzi nami. No fakt vtelenia sa nás začína dotýkať až vtedy, keď ho prežijeme osobne, svojimi zmyslami. Nič sa nevyrovná tomu, keď hľadáme na novorodené dieťa alebo ho držíme vo svojom náručí a ďakujeme pritom Bohu za to, čo pre nás vykonal skrze Ježiša.

Toto intuitívne chápal aj svätý František z Assisi. On vedel, že potrebujeme hmatateľné, materiálne znamenia Boha – veď aj preto sa Ježiš stal človekom. A tak František v roku 1223, teda tri roky pred svojou smrťou, zorganizoval počas polnočnej svätej omše živý betlehem. Ľudí sa to okamžite a hlboko dotklo.

A dnes si už Vianoce bez betlehema ani nevieme predstaviť. Nebolo to prvý raz, čo František využil obrazy, dramatické umenie a bežné predmety na sprostredkovanie duchovných právd. Vlastne jeho život poznačili viaceré nápadné gestá a činy, ktoré mali na ľudí – ba i na neho samého – ešte väčší vplyv ako jeho slová. Pre Františka bola viera viac než len intelektuálny súhlas s pravdou; viera musela vždy pohýnať aj srdce a potom sa pretavovať tiež do správania.

Tomáš z Celana, Františkov učeník a prvý životopisec, napísal, že pokora Ježišovho vtelenia, ako aj láska, ktorá bola jadrom Ježišovho umučenia a smrti, Františka tak uchvacovala, že „len horko-ťažko dokázal uvažovať nad niečím iným“. Neprekvapuje teda, že František našiel spôsob, ako ľuďom pomôcť hlbšie pochopiť, čo Boh vykonal poslaním svojho Syna. Túto túžbu mal zvlášť po návšteve Svätej zeme, ktorá naňho hlboko zapôsobila. Vtedy dostal nápad vytvoriť scénu z jasličiek aj doma v strednom Taliansku. František vysvetlil svoje uvažovanie takto: „Chcel som urobiť pamätník tomu Dieťaťu, ktoré sa narodilo v Betleheme, aby sme mohli aspoň nejakými telesnými očami hľadiť na ťažkosti, ktoré Ježiš prežil v jasliach na slame, s volom a oslom po boku.“

Túto udalosť svätý Bonaventúra, ďalší Františkov životopisec, opísal takto: „Boli zvolaní bratia a zhromaždil sa i ľud. Ich hlasy sa niesli lesom. Tá vznešená noc sa rozžiarila a zmenila na slávnostnú vďaka mnohým jasným svetlám a melodickým a zvučným chválam. Boží muž [František], naplnený nežnou láskou,

stál pred jasličkami, zaplavený slzami a prekypujúci radosťou... Potom kázal ľudu, ktorý stal okolo scény narodenia Kráľa v chudobe. Pritom ho – z nežnej lásky k nemu – nazval „betlehenské dieťa“. Bola to noc, na ktorú sa nezabudlo ani po osemsto rokoch. Slamu, na ktorej ležalo dieťa, odložili a neskôr sa hovorilo, že uzdravila niekoľko ľudí aj zvierat. Prítomní na vlastné oči videli, ako ich Boh miluje. Poslal svojho Syna na zem nie ako veľkého kráľa, ale ako chudobné dieťa, ktoré nemalo kam hlavu zložiť – okrem jasieľ, z ktorých žrali zvieratá.

Františkovo prvé zinscenovanie príbehu narodenia bolo veľmi povzbudivé. Vďaka tomu sa táto pobožnosť veľmi rýchlo rozšírila po celom Taliansku. Počas Vianoc sa začali živé betlehemy usporadúvať v mnohých kostoloch. Neskôr živých hercov a zvieratá nahradili sochy. Dnes sú betlehemy nielen v kostoloch, ale aj vo väčšine katolíckych domácností. Sú rôzne: od tých plastových s postavičkami, s ktorými sa môžu hrať aj deti, až po umelecké betlehemy s ručne maľovanými postavičkami a prepracovanými detailmi. No bez ohľadu na to, ako naše betlehemy vyzerajú, mali by sme pamätať, že František v nás chcel vyvolať odpoveď. Podobne ako Taliani v 13. storočí, aj my sa možno nechávame príliš strhnúť svetskou stránkou Vianoc. Môže sa stať, že počas Adventu upustíme od modlitby a kontemplácie, pretože sa príliš pohrúžime do príprav na „ten veľký deň“. Ale pohľad na betlehem nás môže odpútať od našich bežných starostí a pomôcť nám spomenúť si, čo v skutočnosti slávime.

Keď teda budeš tieto Vianoce kľačať pred jasličkami, spomeň si, že Ježiš sa obetoval pre nás nielen na kríži, ale prinášal za nás obety už od začiatku svojho života. Kráľ kráľov a Pán pánov sa nenarodil v pohodlí domova, ktorý dobre poznal, ale v chlade, tme a špine maštale. Do nášho človečenstva vstúpil naplno – a tak vstúpil aj do nášho utrpenia. Keď ho budeme chváliť za jeho nekonečnú lásku a pokoru, ďakujeme aj svätému Františkovi za to, že nám ukázal, že viera sa má týkať nielen mysle, ale musí preniknúť hlbšie do srdca a meniť náš život. (prevzaté z časopisu SMN)

Príhovor pápeža Františka 2.12.2020

Bohu, ktorý požehnáva, i my odpovedajme *dobrorečením* – Boh nás naučil dobrorečiť, a my musíme dobrorečiť: je to modlitba *chvály, adorácie, poďakovania*. Katechizmus píše: «Modlitba velebenia je odpoveďou človeka na Božie dary. Pretože Boh požehnáva, môže srdce človeka ako odpoveď velebíť toho, ktorý je zdrojom každého požehnania» (KKC 2626). **Modlitba je radosť a uznanie. Boh nečakal, kým sa obrátíme, aby nás začal milovať, ale urobil to oveľa skôr, keď sme boli ešte v hriechu.**

Kalendár – december 2020

- 1.12. Utorok po 1. adventnej nedeli
2. 12. Streda po 1. adventnej nedeli
3. 12. Sv. Františka Xaverského, kňaza (spomienka)
4. 12. Piatok po 1. adventnej nedeli alebo Sv. Jána Damascénskeho, kňaza a učiteľa Cirkvi alebo Sv. Barbory, panny a mučenice (ľubovoľná spomienka)
5. 12. Sobota po 1. adventnej nedeli
- 6. 12. 2. adventná nedeľa**
7. 12. Sv. Ambróza, biskupa a učiteľa Cirkvi (spomienka)

8. 12. Nepoškvrnené počatie Preblahoslavenej Panny Márie (slávnosť)

9. 12. Streda po 2. adventnej nedeli alebo Sv. Jána Didaka Cuauhtlatoatzina (ľubovoľná spomienka)
10. 12. Štvrtok po 2. adventnej nedeli alebo Preblahoslavenej Panny Márie Loretánskej (ľubovoľná spomienka)
11. 12. Piatok po 2. adventnej nedeli alebo Sv. Damaza I., pápeža (ľubovoľná spomienka)
12. 12. Sobota po 2. adventnej nedeli alebo Preblahoslavenej Panny Márie Guadalupskej (ľubovoľná spomienka)

13. 12. 3. adventná nedeľa

14. 12. Sv. Jána z Kríža, kňaza a učiteľa Cirkvi (spomienka)
15. 12. Utorok po 3. adventnej nedeli
16. 12. Streda po 3. adventnej nedeli
17. 12. Štvrtok po 3. adventnej nedeli
18. 12. Piatok po 3. adventnej nedeli
19. 12. Sobota po 3. adventnej nedeli

20. 12. 4. adventná nedeľa

21. 12. Pondelok po 4. adventnej nedeli
22. 12. Utorok po 4. adventnej nedeli
23. 12. Streda po 4. adventnej nedeli
24. 12. Štvrtok po 4. adventnej nedeli

25. 12. Narodenie Pána (slávnosť)

- 26. 12. Sv. Štefana, prvého mučenika (sviatok)**
- 27. 12. Nedeľa Sv. rodiny Ježiša, Márie a Jozefa (sviatok)**
28. 12. Svätých Neviniatok, mučeníkov (sviatok)
29. 12. Piaty deň v oktáve narodenia Pána
30. 12. Šiesty deň v oktáve narodenia Pána
31. 12. Siedmy deň v oktáve narodenia Pána

Kontakt na Farský úrad Petrovice:

Petrovice 78, 013 53

Tel.č.: 041/558 90 08, mail: petrovice@fara.sk

Aktuálne farské oznamy aj všetky ďalšie dôležité usmernenia sú na nástenke v kostole alebo na linku:

www.obecpetrovice.info/section/default/1794

